

Det sætter unægtelig spørgsmålstegn i dobbelt forstand ved, hvad den nuværende ministerpræsident og præsident har udtalt om baggrunden.

Der er en betydelig grad af stormagtsarrogance i det, der sker fra russisk side. Man lader den internationale offentlighed være aldeles i uvished om, hvad der egentlig er de faktiske hensigter, ændrer dem med jævne mellemrum. Man holder i betydelig grad OSCE for nar, og man knægter på ganske kynisk måde grundlæggende menneskerettigheder.

Derfor er det selvfølgelig nødvendigt at protestere, sådan som det også er sket fra dansk side, og sådan som det ikke mindst også er sket i EU-kredsen, hvor jo også netop kursen er blevet skærpet. Jeg tror, man må sige, at små nationer i den situation skal tænke meget på sig selv og tænke på, at det er nødvendigt at forhindre præcedens.

Men naturligvis er der en overvejelse om, hvor langt man skal gå, hvad der er klogt, hvis man vel at mærke ikke blot vil protestere for protestens skyld, men faktisk også ønsker at opnå resultater.

Så vidt jeg kan se, er der intet formål i at isolere Rusland, men formålet må være at få den dialog, der kan flytte noget. Og den dialog skal selvfølgelig bl.a. være baseret på verbale protester, men også på sanktioner, hvis de faktisk kan føre til resultater.

Jeg synes ikke, at man på nogen måde kan lade sig påvirke af, at man ikke i alle situationer kan føre den samme politik. International politik er ikke millimeterdemokrati, det er et spørgsmål om at opnå konkrete resultater, og der er altså forskel på at have at gøre med en almindelig magt i mellemstørrelsen og så en magt med atomvåben, en stormagt med atomvåben.

Men det afgørende må være, at man kan opnå resultater, og at man kan forhindre præcedens i form af, at andre tager sig de samme rettigheder, som vi ser i øjeblikket. Derfor er det også oplagt, at man skal forsøge i Europarådet gennem OSCE at finde de muligheder, der er for at påvirke Rusland, og jeg synes, at europarådsdelegationen, den danske delegation, jo må overveje, hvad man skal gøre. Jeg synes ikke, Folketinget skal pålægge eller direkte opfordre til en bestemt reaktion, men man skal finde ud af dét, der har en chance for at påvirke Rusland i den rigtige retning. Ligesådan skal også OSCE's parlamentarikerforsamling og den dan-

ske delegation i den forbindelse forsøge at være mest aktiv og virksom.

Og så synes jeg som det sidste, at man skal tænke meget på, hvordan man bedst hjælper den demokratiske opposition i den russiske Duma. Der er jo kræfter i Rusland, som faktisk ønsker at stoppe denne krig, og som også før dumavalget gav udtryk for det.

Det afgørende med vores kritik og vores fordømmelse er, at sanktionerne stopper overgrebene, og at de forhindrer en gentagelse. Det er ikke protester for protestens skyld, det er ikke for vores egen moraliserens skyld, men for at opnå konkrete resultater.

Jann Sjursen (KRF):

Man kan ikke være andet end forfærdet over den situation, der er i Tjetjenien i dag, og heller ikke andet end fordømme de russiske militære angreb og magtanvendelsen i Tjetjenien. Det mener jeg også sker i det forslag til vedtagelse, der er fremsat her i dag, det forslag, som Kristeligt Folkeparti selv står bag, og som er fremsat af partier, der repræsenterer et flertal her i Folketinget.

Der er al mulig grund til at overveje i disse timer, i disse dage, hvad der internationalt set kan gøres for at få stoppet de russiske overgreb i Tjetjenien. Udenrigsministeren har i dag på regeringens vegne fremlagt sit syn på sagen, og det er vi sådan set tilfredse med fra Kristeligt Folkepartis side.

Det bemærker jeg også her, fordi vi er af den opfattelse, at regeringen ikke ligefrem var hurtigt ude af starthullerne i forhold til at fordømme de overgreb, der fandt sted i Tjetjenien allerede sidste år. Det var først i forbindelse med møderne og frem til topmødet i Helsinki, at det også begyndte at rykke i den danske regerings synspunkter, og efterfølgende også, at Danmark i EU-sammenhæng medvirkede til en skarp fordømmelse af de russiske overgreb.

I det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller til, står der, at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at der iværksættes aktioner også i forskellige internationale fora. Jeg vil godt for en ordens skyld og i forhold til, hvad vi i Kristeligt Folkeparti i den forbindelse forestiller os, sige, at det i den sammenhæng for os er naturligt, at regeringen også bringer spørgsmål om sanktioner op i de forskellige internationale fora, der vedrører loven, der vedrører multilateral og bilateral bistand til Rusland, og som også vedrører